

РЕШЕНИЕ

№ 1230

гр. София, 17.03.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в
публично заседание на 24.02.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Славина Влатова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **7883** по описа за **2009** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с връзка с чл. 59 ал. 6 (отм.) и 7 (отм.) от ЗЗО.

Производството е образувано по жалба на „Д. 2” Е. със седалище гр. Р, срещу мълчалив отказ на УС на Н. да се произнесе по жалба на жалбоподателя в това производство срещу заповед № РД – 09 – 833 от 13.08.2009г. на Директора на РЗОК – Р, с която е отказано да бъде сключено допълнително споразумение за включване на пакет „образна диагностика” към сключения с жалбоподателя индивидуален договор за предоставяне на медицинска помощ.

В жалбата си жалбоподателят поддържа, че оспореният мълчалив отказ е незаконосъобразен, тъй като твърди, че е изпълнил всички изисквания за сключване на допълнителното споразумение за включване на пакет „образна диагностика”. Твърди и че проверката дали отговаря на изискванията за сключването на този пакет е била извършена формално без въобще да е направена проба на апарата, за да се види дали дава ясно изображение. Иска да се отмени мълчаливият отказ. Претендира разноски.

Ответникът при условията на правоприемство Председателят на НС на Н., чрез процесуалният си представител адв. Панайотов, изразява становище на първо място, че жалбата е недопустима, поради отпаднал правен интерес, тъй като с жалбоподателят е бил сключен договор за пакет „образна диагностика” за 2010г., който обаче впоследствие е бил прекратен, по искане на жалбоподателя. На второ място алтернативно твърди, че жалбата е неоснователна. Иска жалбата да бъде отхвърлена.

Съдия – докладчикът след като се запозна с материалите по делото, установи, че жалбата е подадена от лице, което би било адресат на акт, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с определение № 11698 от 12.10.2010г. на ВАС, Шесто отделение жалбата е подадена в срока за оспорване. Във връзка с горното настоящият състав намира жалбата за процесуално допустима.

Административният съд С. – град, II Отделение, 37 – ми състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено следното:

Със заявление вх. № 29 – 04 – 384 от 19.05.2009г. жалбоподателят в това производство е поискал да се сключи допълнително споразумение към индивидуалния му договор за 2009г. за включване на пакет „Образна диагностика”. Към искането след дадени указания на административния орган е представена и лицензия за използване на източници на йонизиращо лъчени № 00985 от 10.06.2004г., със срък на валидност до 10.06.2009г., както и допълнително е представена валидна лицензия № 02731 от 2009г. с всички изискващи се приложения.

Въз основа на това заявление е издадена заповед № РД – 09 – 833 от 13.08.2009г. на Директора на РЗОК – Р, с която на жалбоподателя в това производство е отказано сключавнето на допълнително споразумение за включване на пакет „образна диагностика” в предмета на индивидуалния му договор. Срещу тази заповед жалбоподателят в това производство е подал жалба до УС на Н. с изх. № 300 от 26.08.2009г. и вх. № 11 – 04 – 16 от 31.08.2009г. на Н.. Горното е направено, тъй като съгласно чл. 59 ал. 6 от ЗЗО (отм. - ДВ бр. 101 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г), но действал към момента на издаване на заповедта на Директора на РЗОК – Р и подаването на жалба срещу нея „Отказът на директора на РЗОК да сключи договор с изпълнителя може да се обжалва от изпълнителя в 2-седмичен срок пред управителния С. на Н. чрез директора на Н., ако последният не отмени еднолично отказа”. Т.е. оспорването по административен ред в конкретния случай е задължително. С писма изх. № 11 – 04 – 16 от 03.09.2009г. на жалбоподателя са дадени указания да отстрани нередовностите в жалбата, което той е направил. След това има и запитване от Н. с писмо изх. № 11 – 04 – 16 от 08.10.2009г. до жалбоподателя, до директора на РЗОК – Р и до две други институции, с което се иска мнение по жалбата.

В законоустановения обаче срок след отстаняване на нередовностите в жалбата до Н., жалбоподателят в това производство и до момента няма отговор от страна на административния орган на жалбата си вх. № 11 – 04 – 16 от 31.08.2009г., поради което жалбоподателят в това производство обжалва мълчалив отказ.

Разгледана по същество настоящият състав намира, че жалбата е основателна, поради съображенията изложени по – долу.

При извършената служебна проверка на основание чл. 168 във връзка с чл. 146 от АПК съдът установи следното: На първо място жалбата вх. № 11 – 04 – 16 от 31.08.2009г. е подадена до компетентен административен орган съобразно изискванията на чл. 59 ал. 6 от ЗЗО (отм.), но действал към момента на подаване на жалбата, а именно „ал. 6 Отказът на директора на РЗОК да сключи договор с изпълнителя може да се обжалва от изпълнителя в 2-седмичен срок пред управителния С. на Н. чрез директора на Н., ако последният не отмени еднолично отказа”. На следващо място настоящият състав намира, че оспореният мълчалив отказ е незаконосъобразен, тъй като не отговаря на законовите изисквания за форма – писмена, както и поради допуснати съществени нарушения на административно процесуалните правила, тъй като законът изисква

всеки административен акт да бъде мотивиран.

В тази връзка на следващо място настоящият състав намира за основателно възражението на жалбоподателя за незаконосъобразност на мълчаливия отказ. Това е така, тъй като съобразно разпоредбата на чл. 59 ал. 7 от ЗЗО (отм.), но действал към момента на постановяване на мълчаливия отказ, а именно в редакция му от ДВ бр. 107 от 2002г. и ДВ бр. 99 от 2009г., за сезирания с жалбата административен орган възниква задължението да се произнесе. Съгласно чл. 59 ал. 7 от ЗЗО (отм.) „Управителният С. се произнася по отказа в 1-месечен срок от постъпването на жалбата. Отказът подлежи на обжалване по Административнопроцесуалния кодекс пред съответния административен съд в 2-седмичен срок. В случай на отмяна на отказа от съда изпълнителят може да предяви иск за пропуснати ползи за периода на необоснования отказ за сключване на договор”. Видно от цитираната разпоредба за административния орган е възникнало задължение да се произнесе в едномесечен срок от постъпване на жалбата и като не е направил това същият е постановил незаконосъобразен мълчалив отказ.

На трето място неоснователно е възражението на ответника за отпаднал правен интерес от оспорване на мълчаливия отказ, тъй като жалбоподателят в това производство бил сключил допълнително споразумение за пакет „образна диагностика” към индивидуалния си договор за 2010г. и след това се е отказал от него. Това е така, тъй като в случай на констатирана незаконосъобразност на отказа, който касае не 2010г., а 2009г., за жалбоподателя както по отменения чл. 59 ал. 7 на ЗЗО, но и по общите принципи и правила би възникнала възможността за търсене на обезщетение за претърпените вреди и пропуснати ползи във връзка с незаконосъобразността на отказа. Това е достатъчно и обосновава правния интерес на жалбоподателя да оспорва мълчаливия отказ, предмет на това производство.

На последно място, настоящият състав намира, че тъй като в конкретния случай в рамките на административното оспорване няма постановен акт – т.е. нито е охвърлена жалбата, нито е уважен, съдът не може да се произнесе по правилата на чл. 98 ал. 1 или 2 от АПК, поради и което намира, че преписката следва да бъде върната на административния орган, в конкретния случай вече на правоприемника му за произнасяне съобразно указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в това решение.

Във връзка с гореизложеното съдът намира, че оспорения мълчалив отказ на УС на Н. да се произнесе по жалба на жалбоподателя в това производство вх. № 11 – 04 – 16 от 31.08.2009г. срещу заповед № РД – 09 – 833 от 13.08.2009г. на Директора на РЗОК – Русе, с която е отказано да бъде сключено допълнително споразумение за включване на пакет „образна диагностика” към сключения с жалбоподателя индивидуален договор за предоставяне на медицинска помощ за 2009г., за незаконосъобразен и като такъв следва да бъде отменен, а преписката изпратена на правоприемника П. на НС на Н. за произнасяне по жалбата.

Предвид изхода на спора съдът намира за основателна претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски, а искането на ответника за това за неоснователно и като такова не следва да бъде уважено.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2, чл. 173 ал. 2 и чл. 174 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на УС на Н. да се произнесе по жалба на жалбоподателя „Д. 2” Е. със седалище гр. Р с вх. № 11 – 04 – 16 от 31.08.2009г. срещу заповед № РД – 09 – 833 от 13.08.2009г. на Директора на РЗОК – Р, с която е отказано да бъде сключено допълнително споразумение за включване на пакет „образна диагностика” към сключения с жалбоподателя индивидуален договор за предоставяне на медицинска помощ за 2009г.

ИЗПРАЩА преписката на П. на НС на Н. за произнасяне по жалба на жалбоподателя „Д. 2” Е. със седалище гр. Р с вх. № 11 – 04 – 16 от 31.08.2009г. срещу заповед № РД – 09 – 833 от 13.08.2009г. на Директора на РЗОК – гр. Р в срок от 1 (един) месец от влизане на решението в сила.

ОСЪЖДА Н. да заплати на „Д. 2” Е. със седалище гр. Р сума в размер на 50 (петдесет) лева, представляващи разноски за тази инстанция.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд С. – град пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: